

cmdfont zamiast instrukcji special

Bogusław Jackowski
Krzysztof Leszczyński

BachTeX 2001

cmdfont.

Jak wygląda „special”?

ó.ñ.ř.č.ř.ó.ř.í.t

Jak wygląda „special”?

TEX

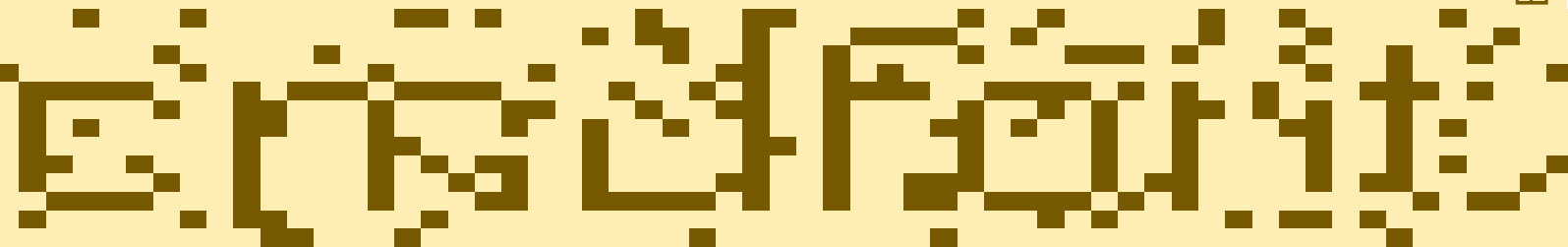
Jak wygląda „special”?

TEX

METAFONT

Jak wygląda „special”?

TEX

METAPOST METAFONT

Czymże specjalnym jest METAPOST-owy special?

Wszystkie METAPOST-owe instrukcje `special` migrują na początek wynikowego pliku EPS; ich kolejność zostaje zachowana. T_EX-owe instrukcje `\special`, które mogą się pojawić w przetwarzanym przez METAPOST-a kodzie T_EX-owym, są po prostu ignorowane.

Przykład irytującego (dotychczas) problemu: jak pokolorować **wybrane fragmenty** tekstu T_EX-owego?

Ogólniejszy problem: jak wykorzystać całe bogactwo istniejących pakietów T_EX-owych, zwykle intensywnie korzystających z instrukcji `\special`?

ROZWIĄZANIE

Remedium jest użycie specjalnego fontu.

Jeśli teksty, które miałyby być składane pewnym wybranym fontem, bylibyśmy w stanie *interpretować* (np. za pomocą zewnętrznego procesora) zamiast *składać*, moglibyśmy obejść problem ograniczeń narzuconych na METAPOST-owe instrukcje `special`.

cmdfont: kto zacz?

```
designsize:=10bp/pt - epsilon;
fontdimen 2: designsize;
fontmaking:=1;

for i:=0 upto 255:
  beginfig(i-256);
    charwd:=charht:=chardp:=charic:=0;
  endfig;
endfor

end.
```

Jak wygląda skład?

- Z użyciem operatora `infont`:

```
draw "META POST" infont "cmr10";
```

```
...  
(META POST) cmdfont 20 fshow  
...
```

- Z użyciem konstrukcji `btex ... etex`:

```
draw btex \font\f=cmdfont \f META POST etex;
```

```
...  
(META) cmdfont 10 fshow  
9.9999 0 moveto  
(POST) cmdfont 10 fshow  
...
```

W jaki sposób wykorzystując cmdfont pokolorować materiał T_EX-owy?

```
verbatimtex
\def\incmyk#1#2{%
  \leavevmode\rlap{\font\f=cmdfont \f
    gsave #1 setcmykcolor}%
  #2\hbox{\font\f=cmdfont \f grestore}}
etex
beginfig(100);
draw btex \vbox{
  \hsize 50mm \pretolerance10000
  \raggedright \noindent
  Prosty sposób pokolorowania \incmyk{1 0 1 0}
  {\bf wybranego fragmentu} tekstu.} etex;
endfig;
```

Wynik kolorowania:

Prosty sposób pokolorowania
wybranego fragmentu tekstu.

To byłoby piękne, gdyby METAPOST był w stanie przetwarzać praktycznie dowolne pliki T_EX-owe!

Daje się to osiągnąć poprzez przedefiniowanie instrukcji `\special` w taki sposób, by jej argument, umieszczony w pudełku (`\hbox`) o rozmiarach zerowych, był składany fontem `cmdfont`. Wynikowe pliki postscriptowe należy przetworzyć z użyciem narzędzi zewnętrznych tak, aby napisy składane fontem `cmdfont` zamienić na stosowne fragmenty kodu postscriptowego (tak jak by to uczynił sterownik `dvips`, natrafiwszy na odpowiednie instrukcje `special` w pliku DVI).

Niektóre instrukcje `\special` są kłopotliwe dla METAPOST-a

Instrukcje `special` zawierające znacznik `,papersize'` najlepiej pominąć.

Instrukcje `special` zawierające znacznik `,ps::'` (proszę zwrócić uwagę na podwójny dwukropek) są nieco mętnie opisane (z grubsza chodzi o wstawianie kodu postscriptowego bez żadnych „przydatków”). Wróżą wpadki.

Instrukcje `special` zawierające znacznik `,!'` należy zebrać w postaci nagłówków postscriptowych – najprościej można to zrobić zapisując odtworzone instrukcje `\special` w pomocniczym pliku T_EX-owym.

Bardzo ważne są instrukcje special zawierające znacznik ,psfile'

Wstawiają je na przykład makra z pakietu epsf towarzyszącego sterownikowi dvips.

Argument takiej instrukcji zawiera parametry wyznaczające prostokąt ograniczający (*bounding box*), mianowicie `llx`, `lly`, `urx` i `ury`.

Kuszące jest skorzystanie w trakcie przetwarzania zewnętrznego z pozornie odpowiadających tym parametrom instrukcji postscriptowych `@llx`, `@lly`, `@urx` i `@ury`, z których korzysta także dvips.

Następującą instrukcję `\special`:

```
\special{PSfile=tiger.ps llx=22 lly=171  
        urx=567 ury=738 rwi=283 clip}
```

chciałoby się zamienić na:

```
@beginspecial  
  22 @llx 171 @lly 567 @urx 738 @ury  
  283 @rwi  
@clip  
@setspecial
```


... wynik wszakże można
uznać za dyskusyjny:

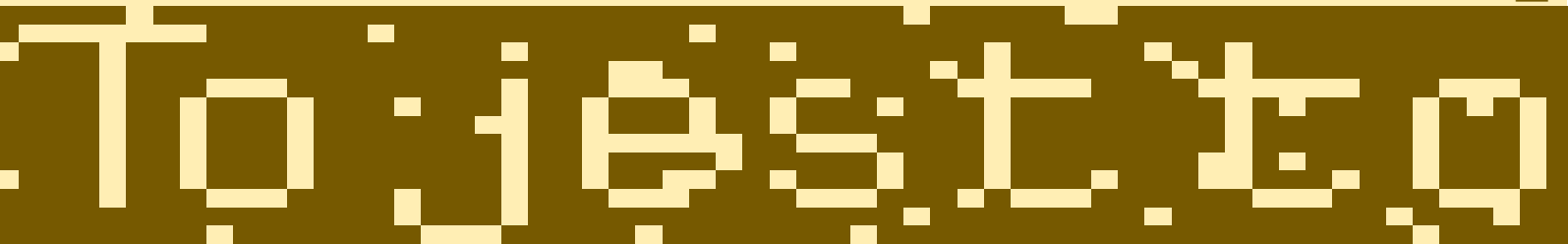

Podsumowanie

Do czego może się przydać `cmdfont`?

Oto stan naszej wiedzy na wtorek,
1 maja 2001, godz. 12.50:

- możemy wstawiać własne fragmenty kodu postscriptowego w wybranych miejscach w wynikowych plikach METAPOST-owych
- możemy rozszerzyć zestaw postscriptowych operatorów wykorzystywanych przez METAPOST-a (`eofill`, `eoclip`)
- możemy wzbogacić konstrukcję `btex ... etex` (np. o kolorowanie fragmentów tekstu)
- możemy wstawiać znaczniki w plikach $\TeX$ -owych i METAPOST-owych do dalszego przetwarzania
- niemalże dowolny plik $\TeX$ -owy może zostać użyty jako METAPOST-owy obiekt `picture`

Wykorzystanie fontu specjalnego
otwiera nowe perspektywy przed
zastosowaniami związanymi
z instrukcjami `special`
i przetwarzaniem zewnętrznym.
Szczерze mówiąc, nie do końca
jesteśmy świadomi nowych
możliwości. Jednakże czujemy się
w obowiązku przestrzec, że na tej
jakże obiecującej drodze czyhać
może wiele niebezpieczeństw
w rodzaju rozbrykanych tygrysków...

To jest to

